

Taxus baccata 'Aureovariegata'

cis pospolity 'Aureovariegata'

Grupa Washington

Odmiana krzaczasta o szerokim pokroju, w starszym wieku drzewkowata. Igły długości 2-3,5 cm, żółto zakończone. Jesienią i zimą bardziej zielone. Stara odmiana, z połowy XIX w., o bliżej nieznanym pochodzeniu. W uprawie znajduje się wiele podobnych typów rozmnażanych z nasion, o lepszym lub słabszym, żółtym obrzeżeniu igieł, dlatego 'Aureovariegata' na pewno nie obejmuje jednego klonu hodowlanego. Wymaga gleb przeciętnych lub żyznych, zwięzłych, umiarkowanie wilgotnych, stanowisk lekko ocienionych lub cienistych. Polecana do ogrodów przydomowych, kolekcji roślin iglastych, starych ogrodów i zabytkowych parków. Krzewy mogą być intensywnie cięte i formowane, nadają się więc na niskie i średnio wysokie (do 1,5 m), strzyżone żywopłoty.

autorzy opisu tekstowego: Adam Marosz; Związek Szkółkarzy Polskich

grupa roślin	iglaste
grupa użytkowa	iglaste
forma	początkowo krzew - później drzewo
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	krzewiasty wyprostowany
docelowa wysokość	od 3 m do 5 m
barwa liści (igieł)	wielobarwne, pstre lub obrzeżone
zimozieloność liści (igieł)	igły zimozielone
nasłonecznienie	stanowisko półcieniste stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	odczyn lekko kwaśny do obojętnego
rodzaj gleby	przeciętna ogrodowa gliniasta
walory	ozdobne z liści/igieł roślina zimozielona
strefa	5b

autorzy opisu tabelarycznego: Adam Marosz; , Związek Szkółkarzy Polskich;

Producenci *Taxus baccata* 'Aureovariegata' w Polsce

TOMŻYŃSKI Szkółka Roślin

WAWRUCH Ryszard, Pelc Krzysztof Szkółka Roślin Owocowych i Ozdobnych w Pojemnikach „Józefina”

